

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 17 lipca 1964 r.

w sprawie określenia warunków, jakim powinny odpowiadać tereny pod obozowiska turystyczne.

Na podstawie § 7 ust. 3 uchwały nr 61 Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1963 r. w sprawie koordynacji działalności w zakresie zagospodarowania turystycznego kraju (Monitor Polski Nr 15, poz. 85) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Określenie „obozowisko turystyczne” w rozumieniu niniejszego zarządzenia oznacza camping lub pole biwakowe.

2. Camping jest przeznaczony dla indywidualnych turystów motorowych, rowerowych, wodnych oraz pieszych i stanowi teren trwale ogrodzony, strzeżony i wyposażony w urządzenia umożliwiające turystom pobyt, nocowanie i przyrządzenie posiłków.

3. Pole biwakowe jest przeznaczone dla zorganizowanych obozów młodzieżowych, indywidualnych turystów rowerowych, motorowych, wodnych oraz pieszych i stanowi teren nie strzeżony, ogrodzony prowizorycznie lub oznakowany, wyposażony w urządzenia sanitarne najprostszego typu.

§ 2. 1. Campingi należy wyznaczać na terenach odpowiadających następującym warunkom:

- 1) położonych w lesie, nad brzegiem jeziora, rzeki, morza lub w ich pobliżu,
- 2) posiadających podłoże suche, możliwie płaskie i trawiaste, mających zapewniony szybki odpływ powierzchniowych wód opadowych,
- 3) położonych z dala od źródeł hałasu oraz uciążliwych lub szkodliwych wylęgów,
- 4) posiadających możliwość kąpieli w pobliżu campingu — w razie jego lokalizacji nad zbiornikami lub ciekami wodnymi,
- 5) położonych w miarę możliwości w pobliżu sieci energetycznej,
- 6) dostępnych dla wjazdu samochodów,
- 7) posiadających możliwość ujęcia wody pitnej w ilościach wystarczających dla zakładanych potrzeb.

2. Przy ustalaniu powierzchni campingu należy przyjmować w zależności od podłoża 50—100 m² na jedną osobę. Do powierzchni tej nie wlicza się powierzchni znajdujących się w obrębie campingu plaż, skarp i zwartych zarośli.

3. Wielkość campingu powinna umożliwiać równoczesny pobyt od 100 do 300 osób.

§ 3. 1. Pola biwakowe należy wyznaczać na terenach odpowiadających warunkom określonym w § 2 ust. 1 pkt 1—6, a ponadto posiadających na terenie pola lub w jego pobliżu możliwość ujęcia wody pitnej w ilościach wystarczających dla zakładanych potrzeb.

2. Przy ustalaniu powierzchni pola biwakowego należy przyjmować 100 m² na jedną osobę. Do powierzchni tej nie wlicza się powierzchni znajdujących się w obrębie pola plaż, skarp oraz zwartych zarośli.

3. Wielkość pola biwakowego powinna umożliwiać równoczesny pobyt od 50 do 150 osób.

§ 4. Camping należy wyposażyć co najmniej w następujące urządzenia:

- 1) punkt wody pitnej (studnia, pompa) na terenie campingu,
- 2) ustępy stałe o ilości oczek odpowiadającej zakładanej liczbie uczestników (1 oczko na 20 osób),
- 3) zbiorniki na odpadki,
- 4) ogrodzenie trwałe,
- 5) pomieszczenie dla dozorczy z podręczną apteczką umożliwiającą pierwszą pomoc oraz najprostszym sprzętem przeciwpożarowym (gaśnice, łopaty, topory),
- 6) stół wkopany na stałe, osłonięty daszkiem, służący do ustawiania kuchenek turystycznych.

§ 5. Pole biwakowe należy wyposażyć co najmniej w następujące urządzenia:

- 1) punkt wody pitnej na polu biwakowym lub w jego sąsiedztwie,
- 2) ustępy suche,
- 3) dół na odpadki,
- 4) ogrodzenie prowizoryczne (np. z żerdzi, lin) lub tylko oznaczenie tabliczkami zasięgu pola biwakowego,
- 5) stół wkopany na stałe lub płyty kamienne albo betonowe służące do ustawiania kuchenek turystycznych.

§ 6. Obozowiska turystyczne należy wyposażyć w następujące znaki informacyjne:

- 1) tablicę główną informacyjną przy wjeździe na teren obozowiska,
- 2) tablice informacyjne umieszczone przy drogach publicznych, a w razie lokalizacji obozowiska nad wodą — również przy szlaku wodnym,
- 3) strzałki kierunkowe od tablic informacyjnych do obozowiska.

§ 7. Obozowiska turystyczne sąsiadujące bezpośrednio z lasem należy od strony lasu zabezpieczyć pasem izolacyjnym przeciwpożarowym o szerokości 2 metrów.

§ 8. Obozowiska turystyczne nie mogą być wyznaczone na terenach położonych:

- 1) w strefie głębokiego i długotrwałego cienia,
- 2) na glebach słabo związanych (np. na piaskach lotnych)

- 3) w uprawach leśnych, młodnikach oraz drzewostanach poniżej 40 lat,
- 4) w rezerwach przyrody,
- 5) w lasach glebo- i wodochronnych (np. na wydmie przedniej w pasie nadmorskim),
- 6) w drzewostanach, w których prowadzone są rębnie częściowe,
- 7) w drzewostanach żywicowanych,
- 8) na pasach energetycznych pod przewodami wysokiego napięcia.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki: *W. Reczek*